

# החברותא

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 354 בס"ד ערש"ק פר' אמור י"ד אייר (פסח ט"ז) תשס"ט

## פנינים יקרים

**אמור** אל הכהנים וגו' ואמרת אליהם (כ"א, א) חז"ל אמרו כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו וג"ל בכוונת דבריהם לא כמו שמורגלים לפרש כפשוטו דכל מי שבאמת גדול מחברו יש לו התגברות היצר יותר, אלא כוונתם היא דכל מי שמדמה בנפשו שהוא יותר גדול מחברו והוא לקוי במדת הגיאות זהו שיש לו התגברות היצר חזקה, על זה מרמו הכא רש"י באמרו להזהיר הגדולים על הקטנים, כלומר להזהיר את אלו המדמים בנפשם שהם גדולים להזהירם על מדת הקטנות והענות.

**והניף את העומר לפני ה' לרצונכם** ממחרת השבת יניפנו הכהן (כ"ג, י"א) היינו בבחינת 'עומר' יוכל להניף את הנשמות לפני ה' לקשר אותם כבורא ב"ה, 'לרצונכם' ואימתי? כשתרצו ותקשרו את עצמכם להצדיקו רק מקודם צריך לתקן את עצמו - ועי"ז יוכל להניף שארי נשמות ישראל אכי"ר. (תולדות אהרן מויטאמיר)

**שור או כשב או עז כי יוולד...** (כ"ב, כ"ז) בעולם התחתון נברא באדם ז' מדות, ומכל המדות העיקר הם שלש שעל ידו בא למדרגות גדולות והם אהבה יראה ודבקות, וזהו 'שור' היינו אהבה ששור לשון הסתכלות הבאה מחמת אהבה ומאהבה בא לדביקות גדולה כ"כ שאי אפשר להשיג וזהו הוא עיקר השגה להבין ולירדע כא"א לירדע שהבוב"ה אין סוף, וזה הוא 'כשב' שבא לעלמא דאתכסיא שירדע שאין שם השגה כלל, והשנים הללו באים מחמת יראה וזה הוא או 'עז' שעז הוא גבורות והיא יראה, כשיוולד השלשה בחינות הללו תראה שהז' מדות יקבלו מהחכמה. (תולדות אהרן מויטאמיר)

**וספרתם לכם** ממחרת השבת (כ"ג, ט"ז) אתם צריכים לזכך מחשבותיכם ומעשיכם בעיני 'לכם' היינו ענינים גשמיים, ומאין תשאבו הכח הזה? 'ממחרת השבת' בכח האמונה בהש"ת כי מחרת מורה על אמונה השייך על דבר שאינו יודע ואינו משיג בשכלו אלא מאמין שכך הוא, כמו יום המחר שעדיין לא בא ואינו יודע מה יהיה אלא שמאמין שכך וכך יהיה וכו'.

**ועשיתם ביום הניפכם את העומר וגו'...** (כ"ג, י"ב) והנה מנחת העומר בא מן השעורים כמנחת סוטה וזה רומז על השפלות וכמ"ש רש"י ז"ל כמנחת סוטה (במדבר ה, ט"ז) דהוי מאכל בהמה שרומז על שפלות עצמו, והעומר היה הכנה לקבלת התורה ולכן היה מן השעורים ולכך היה ג"כ כפול דצריך להתבונן בשפלות עצמו היטב. (מהר"א זיע"א מבלו)

**וספרתם לכם** ממחרת השבת - שבע שבתות תמימות תהיינה (כ"ג, ט"ז) ובמדרש: תני רבי חייא אימתי הן תמימות בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, וסבר ע"פ הנאמר בגמ' (סוטה ה) אמר רב יוסף לעולם ילמד אדם מדעת קונו שהרי הקב"ה הניח כל הרים וגבעות והשרה שכינתו על הר סיני, מעתה נראה שרצונו לבחור בשפלים, וזהו הכוונה אימתי הן תמימות? בזמן שישראל עושין רצונו של מקום! היינו שמחזיקים בענוה ושפלות.

**וכשלו איש באחיו** (כ"ז, ל"ז) הנה בתוכחה מרומזין כל הטובות והישועות והברכות ע"פ מאחז"ל (גישין מג) אין אדם עומד על דברי תורה אא"כ נכשל בהם, דע"י שאיש יהודי מסתכל באחיו וראה כשלונותיו יכול ללמוד ולרעת מזה איך לעמוד על אמותות הענינים בנוגע לעצמו מה חסר לו, כי המומין שאדם רואה בחבירו הם מומו עצמו. וז"ש וכשלו איש באחיו ברכה ולא קללה שמוה תצמצח לו הישועה בראותו כשלונות אחיו. (דברי שמואל) **כי לי בני ישראל עבדים וגו' אני ה' אלקיכם** (כ"ה, נ"ה) יש ליקח מזה התעוררות רבה עד היכן מגיעה אהבת הש"ת לעמו, אף שנמכר לנכרי ויצא מכלל ישראל ונעשה שמש לע"ז ואעפ"כ עדיין חביבותיה גבן והש"ת מיחד שמו עליו.

**ואם המר ימיר...** והיה הוא ותמורתו יהיה קודש (כ"ז, י) היינו אהבת הגרועים שנפלו למטה יקח אותה אהבה לעבוד את ה' וזהו 'והיה' לשון שמחה 'הוא ותמורתו יהיה קודש'.

(רמזי תורה להרה"ק ממעזריטש)



האשק שיחת הרא"ש ז"ל א פרשת כי תשא תשל"ב (קטע שלש) פאבא לנדאס ע"מ א.א.

נגיע לשלימות האמיתית של הבהמיות, שזה היה התכלית שהרבש"ע ברא את האדם בכדי שיכיר ש"מותר האדם מן הבהמה אין", ויגיע לשלימות בחינת "אנוש", שעליה שאלו המלאכים את הרבש"ע "מה אנוש כי תזכרנו". כמו משה רבינו שהרבש"ע העיד בו "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא" שהוא הגיע לתכליתה כאשר אמר "ונחנו מה". והיינו שאז נגיע לשלימות הבהמיות שזהו תכלית הבריאה, כי תכלית הבריאה היא שלימות הוי", שכל המציאות וכל החכמה היא מאין.

ומכיון שזוהי התכלית, כל אחד יכול להשיג בחינה זו, ולא רק לדמות לעצמו. כי הדבר לא נעשה רק בשביל אנשים גדולים, רק הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו. גם משה רבינו היה בסך הכל בן אדם, אם לא היה בן אדם לא היתה לו בחירה והוא לא היה משה רבינו. ותכלית הבריאה היא שכל אחד לפום דרגא דיליה וכפי הכח שהרבש"ע נתן לו, צריך להשיג את ההישג של מציאות הוי" בדיוק באותה בחינה של הגדולים שלנו - משה רבינו, רבי עקיבא, ורבי שמעון בר יוחאי, והוא יכול להשיג את ההישג הזה באמיתות, הוא לא צריך לרמות את עצמו, כי הזכות שלהם תגן עלינו. אנו יכולים להיות מה שאנו אבל הזכות שלהם עומדת לנו. והיות שהם סללו שביל, כאשר אנו עובדים אנו הולכים בשביל שהם סללו לנו, ואנו הולכים בזכותם ובכוחם. ועלינו לדעת שגם כאשר איננו עובדים הם איתנו, בבחינת "עמו אנכי בצרה". הם סובלים את אותו סבל, ואת אותם כאבים שאנו צריכים לסבול, ואם כן למה נגדורם להם צער.

לכן אנו כולנו צריכים להתחזק ביחד, ולדעת

ואמנם כל אחד צריך להיות בשמחה, כמו שאמר דוד המלך "עבדו את ה' בשמחה", אבל ממה הוא צריך להיות בשמחה, מזה שהוא מכיר את המציאות שלו שהוא בחינת בהמה. ויש לו מה להיות בשמחה, הרי יש לו חכמה ויש לו כל טוב. יש שאומרים מה אני צריך ללמוד אם אין לי כלום, זה לא נכון, החכמה נשארת אצלו, והעבודה נשארת אצלו, הסיפוק נשאר אצלו, הרבש"ע לא לוקח לו שום דבר. אבל הסיפוק צריך להיות מזה שהוא חי במציאות אין, מזה צריך להיות הסיפוק, שהחכמה היא מאין והיא לא שלו.

לכן, אם אנו רוצים לזכות בדורינו לבחינת שלימות הוי", ושיהיה מחית עמלק, הכל תלוי בביטול שלנו. כי עמלק הוא המפריד בין י-ה ל-ה, וכל עוד לא יהיה היחוד בין ק-ה ל-ה עדיין שכינתא בגלותא, ובגלל ששכינתא בגלותא הוא נקרא עמלק. וזה תלוי בביטול שלנו. וכאשר אנו נבוא לביטול כזה שהחכמה שלנו תראה לנו שאנו בחינת בהמה, ובמקום שנחפש את התענוג של החכמה, ונהנה מן הסיפוק שהרבש"ע עזר לנו, צריך להגיע לאמיתת החכמה, שנכיר ונשיג את בחינת בהמה. ואם כן מאין באה לנו החכמה - מאין. אם אני "אין" איך מגיע לכזה אין חכמה שכזו, מוכרח שיש בנו מציאות עליונה שנקראת אין, מציאות שאין אפשר להשיגה, רק באמונה, ואנו צריכים להאמין שיש בנו כזו מציאות.

ולהגיע אי אפשר אלא ע"י האחדות, בשבת אחים גם יחד. ואם אנו נתאגד ביחד, ונאהב אחד את השני, אז נגיע לבחינת "ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך", שכל העבודה תהיה רק "לרצונך", למלא את רצון הבורא, אז

# שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

354  
ג



המשך מעמ' קודש

ולכן אפילו מתי שיש שלוח אסור לנו להיות בשקט, וכל הזמן עלינו לעבוד עם עצמנו שלא נשכח ש"בהמות הייתי עמך". וכאשר לא נסיח דעת מזה ונחיה במציאות של "בהמות הייתי עמך", אזי נזכה להגיע לשלימות של ו"חטאתי נגדי תמיד", שזהו בחינת משיח. ולכן דוד המלך זכה להיות משיח. וכך נזכה אנו - כל אחד לפי דרגתו - לבחינת משיח בן דוד, ונגאל במהרה בימינו, ויהיה בנין בית המקדש, והעמלקים יקבלו מפלה בלי שח"ו ישפך דם יהודי, כמו שכתוב "למעני למעני אעשה", במהרה בימינו.

שלכל אחד יש את התפקיד שלו בעולם על מנת שישגו את החכמה מאין תמצא, וכאשר אנו כולנו נתחזק ביחד ונהיה אחוים ביחד בודאי נצליח. יש לנו ממי ללמוד, הרבש"ע שלח לנו יצה"ר עקשן בכדי שגלמד ממנו, ואפילו אם נופלים מיליארדי פעמים, כבר אמר שלמה המלך "שבע יפול צדיק וקם". לכן אסור לנו להתעייף, וצריך להתחיל עוד פעם ועוד פעם, ובמקום לנסות לתרץ את עצמו למה נפלנו, או שזה בכלל לא נפילה, בשביל שיהיה יותר קל על הלב, עלינו לדעת שאנו תמיד במצב של נפילה, ו"סומך ה' לכל הנופלים".

שיחת אור"י אשר זיע"א אצל י"ט ראשון של פסח תשל"ב הובא לפרסום ע"י א.א.

העולמות הם עולמו, מכיון שהוא הפך את מציאותו למציאות התכלית של הבריאה שה' ברא את עולמו. אך גם אחר שהגיע לדרגה זו עדיין לא הגיע אל הסוף. מפני שאנחנו מפוזרים ונידחים, וצריך לקבץ את כל הנידחים. הקיבוץ גלויות צריך להיות ע"י הצדיקים הללו שעבדו על עצמם, שהם יכולים לעמוד נגד הקטרוג, ולהבקיע את העננים השחורים המאפילים עלינו.

כאשר אדם חי את מציאותו האמיתית, כל עצמותיו תאמרנה רעדה, ולכל המידות הרעות אין מקום לחדור לפנימיות הנפש שלו. לפעולת הקנאה אין פתח מהיכן לחדור אליו. אכן, כל אחד נמצא בגלות, ועשרות שנים צריך לעבוד בכדי להגיע לכך, שנים רבות צריך האדם להרגיל את עצמו לבטל את מציאותו.

הרי אנו כולנו שרויים בגלות, השממה שאנו רואים כאן מסביב (בהרי ירושלים) זה אפס ואין כלפי השממה שיש בצרות של עם ישראל, הפרט והכלל. אמנם אריכות הגלות הזו תלויה בנו. כי כמו שכל תינוק חי עם אמא שלו ומרגיש שזוהי אמא שלו, כך כל אדם נברא עם הרגשה של דביקות, שהוא מרגיש את מציאות הבורא עולם כמו תינוק שמרגיש את אמו. רק הפגמים של האדם הם המסך המבדיל בינו ובין מציאות הבריאה שבורא העולם ברא. ובשביל זה האדם צריך לעבוד כל ימיו, עד שיבטל את מציאותו כליל, ויהיה באותה בחינה של המציאות הנעלם. אז יהיה דבוק בשרשו, וכל

בשביל זה אנו צריכים להיות מקושרים ומחוברים אל הצדיקים, ולמצב בו הם נמצאים, כל אחד לפי ערכו. הם לא יכולים להכריח אף אחד שיהיה נמשך אחריהם באותו המובן ובאותו המצב שהם נמצאים, מפני שיש בחירה, רק אנו צריכים להתאחד עמם ולחיות באותה מציאות שהם נמצאים. ולמרות שהם בדרגה גבוהה מאד שאין כל אדם יכול להשיגה, עלינו להתאמץ להגיע לבחינה שלהם, כי אם לא עולים על המדריגה הראשונה אי אפשר להגיע לאחרונה. אולם

# שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

354

354

כל מהותו ואת כל נפילותיו. ואם כן אסור לספר, כפי שדוד המלך אמר: "אשרי נשוא פשע כסוי חטאה". מתי האדם יכול לספר, כאשר הוא פוגש את הצדיק הזה שכבר זכה לעלות על המדריגות של הקומה השלישית.

בסולם המדריגות יש קומות אין סוף, אבל הדרגה השלישית ענינה שהוא הגיע לבחינת "תם", המדריגה השלישית היא מדריגת "יעקב איש תם" שהוא היה השלישי. ובבחינת "תם" יש את כל הבהינות של השלימות. שמה כבר יכול האדם להשיג את שלימות הוי', והוא יכול לבוא לבחינת ההשתלבות, לאחד את מציאות י-ה ב-ה בדרגתו ובחינתו, לפי מציאות עבודתו. והוא יכול להלחם עם עמלק. שזהו ענין יחוד י-ה ב-ה. (המשך יבוא אי"ה)

כמו שאי אפשר לעלות לקומה השלישית בקפיצה אחת, כמו כן אי אפשר להשיג את הישג מציאות הצדיק הנעלם שהוא כבר במדריגה של הקומה השלישית. הדרך היחידה להשיג אותו ולהבינו ולהיות מקושר איתו היא ע"י הכנעה רק אם עשיתי פסיעה להתחיל במדריגה הראשונה ולהתרגל לבטל את עצמי יכול להיות לי נגיעה בו. והמדריגה הראשונה היא: שאני מכיר את ערכי ואת מציאותי, ואת כל הנפילות שלי, ומשום כך אין לי כל בוש לגלות את עצמי.

אמנם צריך להבין, איך בן אדם יכול לגלות את החטאים שלו אל הזולת. אי אפשר לגלות, אסור לעשות את זה. מכיון שאם יגלה את חסרונותיו אל הזולת הלה ילך ויפרסם הכל על מנת להכפיש את האדם הזה שמספר לפניו את

הנסיעה למירון לל"ג בעומר אי"ה ביום שלישי י"ח אייר בשעה 11.30  
ההרשמה ותשלום מראש אצל משפחת גולדשטיין רח' יהודה המכבי 4

## שהשמחה במעונם

הר"ר יהודה לייב פרוש ומשפ' להולדת הנינה

הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר גרשון כהן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אברהם ליברמן ומשפ' להולדת הבן

הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' להולדת הנין

הר"ר יונה מילר ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר יוסף אורלנצ'יק ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר שלמה אורלנצ'יק ומשפ' להולדת הבן

הר"ר אברהם אהרן שנקר ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר שלום נגר ומשפ' להולדת הבן

הר"ר זאב וילר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות



י"ל ע"י

מערכת החברותא  
רח' עדי 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

## לעיכורי נשיבות

מרת הענא צירל בת ר' זעליג ע"ה נלב"ע כ"ב אייר ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע